

МОТИВИ към Присъда № 17 от 24.06.2022г., постановена по НОХД № 247 по описа за 2022 г. на Окръжен съд – Хасково

Съдебното производство пред Окръжен съд – Хасково, е образувано по внесен от Окръжна Прокуратура – Хасково обвинителен акт, с който против подсъдимия К. П. П. от ***** , е повдигнато обвинение за престъпление квалифицирано по чл.343 ал.3 предл.6-то буква „б“, предл.1, вр. ал.1 б. „в“, вр. чл. 342 ал.1 от НК, за това, че: На 09.11.2019г., около 21.40 часа, на път I-8 при км 342+300 в землището на с. Бисер, общ. Харманли, обл.Хасково, при управление на МПС категория „В“ - лек автомобил марка „Фолксваген Кади“ с ***** рег. № ***** , нарушил правилата за движение предвидени в чл.20 ал.2 от ЗДвП: „Водачите на ППС са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“ и по непредпазливост причинил смъртта на В.А.В. с ЕГН ***** , бивш жител на гр. ***** , като деецът е избягал от местопроизшествието.

Граждански иск по делото не е предявен.

В разпоредителното заседание на което бяха обсъдени въпросите по чл. 248 ал.1 от НПК, пострадалата Я.. В. А. действаща лично и като майка и законен представител на малолетното дете Е. С. Е., която се явява с повереникът си адв.Т., както и пострадалия А. В. А., действащ и чрез повереникът си адв. М., които не се явиха, бяха конституирани като частни обвинители. Подсъдимият и защитникът му направиха искане съдебното производство да протече при условията на глава XXVII - чл.371 т.2 от НПК, като подсъдимия заяви, че признава изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и даде съгласието си да не се събират доказателства за проверка на същите, а те да се ползват при постановяване на присъдата. Съдът намери искането за допустимо, доколкото повдигнатото обвинение не е за умишлено причиняване на смърт и забраната по чл.369 а от НПК е неприложима. Ето защо на осн. чл.252 ал.1 от НПК, незабавно след разпоредителното заседание, съдебното следствие продължи по реда на глава XXVII в хипотезата на чл.371 т.2 от НПК. Съдът след като установи, че направеното от подсъдимия самопризнание се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства, с определение по реда на чл.372 ал. 4 от НПК обяви, че при постановяване на присъдата ще го ползва, без да събира доказателства за фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

В пледоарията си представителя на Окръжна Прокуратура Хасково, иска подсъдимият да бъде признат за виновен и осъден по повдигнатото му обвинение, което намира за изцяло доказано. Предвид проведеното по реда на глава XXVII при условията на чл.371 т.2 от НПК съкратено съдебно следствие прокурорът счита, че наказанието на подсъдимия следва да се определи при условията на чл.55 от НК, в размер на не по- малко от 1 година „лишаване от свобода“, чието изпълнение се отложи по реда на чл. 66 от НК, за срок от 3 години и на осн. чл. 343г от НК подсъдимия да бъде лишен от право да управлява МПС за същия срок, като се отчете съпричиняването от страна на починалия.

В пледоарията си адв.Т. – повереник на частния обвинител Я.. В. А., също намира повдигнатото на подсъдимия обвинение за доказано и иска наказанието му да се определи по реда на чл.54 от НК, като му се наложи наказание „лишаване от свобода“, чието изпълнение бъде отложено по реда на чл. 66 ал.1 от НК, алтернативно се придържа към предложението на прокурора .

Частният обвинител Я.. В. А., се придържа към доводите на повереникът си.

Защитникът на подсъдимия в пледоарията си не оспорва признатите от последния факти, като иска наказанието му „лишаване от свобода“, да се определи при условията на чл.55 от НК след отчитане на многобройните смекчаващи вината обстоятелства, за каквито сочи управлението при ПТП с разрешената скорост, значителното съпричиняване от пострадалия и самопризнанието на подсъдимия, направено пред органите на разследването, а изпълнението на наказанието се отложи по реда на чл. 66 от НК.

В личната си защита подсъдимия се придържа към доводите на защитникът си и изразява съжаление за случилото. В последната си дума иска справедливо наказание.

Съдът, като прецени самопризнанието на подсъдимия в съвкупност със събраните доказателства, при условията на диференцираната процедура по глава XXVII - чл.371 т.2, вр. чл.373 ал.2 и ал.3 от НПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимият К.П. се занимавал със *****и живеел в с. *****, ***** *****, бил правоспособен водач на МПС за категории „А, М и В“ и имал свидетелство за правоуправление на МПС № *****, издадено на *****. от Р. *****, валидно до 02.12.2025г. Подсъдимия ползвал лек автомобил марка „Фолксваген Кади“ с *****рег. № ***** собственост на съпругата му З.Г., който той управлявал с пълномощно и често с автомобила пътувал по работа до Република България. На 09.11.2019г. подсъдимия влязъл в Република България със същия лек автомобил през ГКПП „Капитан Петко Войвода“ и отишъл до гр.Харманли, където имал работата. След това, около 20.00 часа -21.00 часа тръгнал обратно с автомобила да се връща, като се движел по път I-8 от гр.Харманли в посока гр.Любимец, в дясната пътна лента. Било в тъмната част от денонощието, а пътя по който подсъдимия с автомобила се движел, бил асфалтов, сух, с двупосочно движение, неосветен, но видимостта не била намалена поради мъгла. Подсъдимия управлявал автомобила със скорост от около 60 км./ч. на четвърта предавка и включени фарове на къси светлини. По същото време по същия път и в същата посока, се движел пострадалия В.А.В., който бил употребил значително количество алкохол и бутал от дясната си страна велосипед „Diamant Karl Markx Stadt“ – несигнализиран- без ел.инсталация, фар, стоп, светлоотразители, ръчна спирачка. Самият пострадал също нямал по себе си и дрехите си, светлооразителни елементи и бил трудно забележим като по указания начин, се движел по участъка от пътя след гр. Харманли в посока с.Бисер, който бил прав и хоризонтален. В този участък, пострадалия бил застигнат от св.Т. Ц., която с автомобилът си се прибирала към с. *****и едва успяла на светлината на фаровете си да го забележи и успее да го заобиколи, за което сигнализирала на тел.112. Освен нея, по пътя минал с лек автомобил и св. А.А., който също възприел движението на пострадалия по пътя и подал за това сигнал на тел. 112. Дежурния от националния спешен телефон, предал сигналите на дежурния в РУ – Харманли и на место били изпратени полицейски служители сред които св.К., които обаче не забелязали пострадалия. Междувременно последния независимо от употребения алкохол се качил на велосипеда и започнал да го управлява по същата пътна лента и посока, като се движел на разстояние 1.40 м. от банката по лентата, със скорост от около 10 км./ч. В този момент, около 21,40 часа в този участък от пътя при км 342+300 в землището на с. Бисер, подсъдимия с управляваният от него автомобил със скоростта от 60 км./ч. на четвърта предавка и при включени къси светлини, застигнал управлявания от пострадалия велосипед, като малко преди това се разминал с насрещно движещ се автомобил, който го заслепил но подсъдимия с автомобила продължил движението си по указания начин, не забелязал пострадалия с велосипеда и последвал удар, по характерът си прав при заден сблъсък, между предната челна част на автомобила и задната част на велосипеда, в зоната на заден калник и задно колело. При удара пострадалия бил ударен в областта на лявото бедро, от удара велосипеда отхвъркнал напред и се спрял в дясната част на платното за движение, а тялото на пострадалия било отхвърлено назад и се ударило в капака и ветроупорното стъкло на автомобила, което се напукало мрежовидно и се счупило но не паднало. От удара се получили травми в задните повърхности на тялото на пострадалия, такива от прекомерно

разгъване назад, инерционни травми на вътрешните му органи, счупвания на ребрата, разкъсване на диафрагмата и аортата, счупване на гръбнака на две нива - в областта на шията и гръдния отдел, а от това, че главата му се ударила в автомобила и предното стъкло, се образувало пръстеновидно счупване в основата на черепа. След това тялото на пострадалия паднало на терена се протрило, при което се получили охлузвания в областта на лявото рамо и левия лакът, като се установило по корем на пътното платно. След ПТП подсъдимия спрял, слязъл от автомобила и осветил ПТП с фенерче, при което видял пострадалия на пътя, а наблизил велосипеда, но се изплашил, изпаднал в паника и с автомобилът си потеглил към гр.Любимец, като по пътя спрял и го огледал. След това с автомобила, подсъдимия се придвижил до тир- паркинг и заведение намиращи се в началото на гр.Любимец в местността "Бикен", стопанисвани от св.О. Х. с когото се познавал отпреди. Св.Х. също забелязал следите от ПТП по автомобила на подсъдимия, както и, че последния изглеждал стреснат. На въпроса на свидетеля какво се случило, подсъдимия му отговорил, че не е разбрал какво ударил и най - вероятно било животно. Свидетелят забелязал, че по подсъдимия нямало наранявания, двамата отворили предния капак на автомобила, установили, че бил спукан радиатора и налели вода. Подсъдимия казал на свидетеля, че искал да пътува до гр.Ивайловград но предполагал, че колата няма да издържи и поискал последния да се обади на общият им познат св.С. С.. Св. Х. се обадил на св. С. и подсъдимия с автомобилът си, се придвижил до дома на последния в гр.*****. Там св.С. също забелязал повредите по автомобила на подсъдимия и го попитал какво се случило като забелязал, че е притеснен. Подсъдимия и на него отговорил, че по пътя ударил животно и не спрял, като поискал да остави автомобилът си в двора на свидетеля. С. не се съгласил и предложил на подсъдимия да остави автомобила в друг негов имот, намиращ се на ул. "*****" в гр.***** , което подсъдимия сторил и оставил във въпросния имот автомобила, но не го заключил, като в него останали вещите му сред които ключове, шофьорската книжка, документите за автомобила и застраховки. След това подсъдимия покрил автомобила си в предната му част със скъсан найлон и брезент, а в задната му част двамата със св. С. поставили парче етернит. После подсъдимия помолил св.С. да го закара до Р. Гърция, но последния отказал и с микробусът си го закарал до гр. Свиленград, като преди това минали покрай паркинга на св.Х., където намерили предния регистрационен номер на автомобила на подсъдимия и пластмасово парче, които прибрали в микробуса. В гр. Свиленград подсъдимия наел такси, управлявано от св. М., който срещу сумата от 50 лв. го откарал до с.Докса в Р. Гърция, а от своя страна св.С. се прибрал в дома си в гр.*****и оставил предната регистрационна табела и пластмасовото парче, в автомобила на подсъдимия. Междувременно по пътя където настъпило ПТП минал св.Д., който управлявал автобус „Сетра“ и возел работници от рудник „Трояново“. Св. Д. забелязал на пътя следите от ПТП, велосипеда на пострадалия и самият пострадал, който не показвал признаци на живот. За случилото се от пътник в автобуса – св. К. бил подаден сигнал на тел.112 и на място пристигнали екипи на ЦСМП и МВР, като от първия екип била констатирана смъртта на пострадалия. Бил извършен оглед на местопроизшествието за което се съставили протокол и фотоалбум. При огледа се описало състоянието на пътя , следите от ПТП, трупа на пострадалия и велосипеда и било образувано досъдебното производство. В резултат на проведени оперативно издирвателни мероприятия по същото, в ранните часове на 10.11.2019г. автомобила на подсъдимия бил намерен в имота на св. С. в гр.Любимец, където го оставил. Първоначално бил извършен оглед при който се описало състоянието на автомобила със следите от ПТП, включително биологичните такива, както и съдържащите се в автомобила вещи, сред които документи, мобилен телефон черен на цвят „Шаоми“, сим карта № ***** , регистрационната табела на автомобила и контактния му ключ. С протокол за претърсване и изземване одобрен от компетентният съд, въпросният автомобил и вещите с него били иззети, както и биологичните следи. На следващия ден автомобила и вещите били огледани като веществени доказателства и фотографирани, при огледа се

описала и чантичка в която било установено СУМПС на подсъдимия № *****, издадено на *****. в Р. *****, валидно до 02.12.2015г. Иззетите от местопроизшествието вещи, сред които и следите от ПТП включително от боя, части от детайлите на автомобила, предната му регистрационна табела, вещите иззети от автомобила, самият автомобил, велосипеда на пострадалия и облеклото му, били огледани пак като веществени доказателства с протокол от 04.12.2019 г. и фотографирани. Бил изискан и записът от тел.112, също огледан като веществено доказателство, а на 11.11.2019г. св.Х. предал доброволно записът от видеонаблюдението на паркинга който стопанисвал. В хода на разследването се провел следствен експеримент при който се установило, че фаровете на автомобила на подсъдимия били технически неизправни в резултат на ПТП и резултатите от експеримента за осветеността от фаровете , били недостоверни.

От своя страна, подсъдимия след като се прибрал в дома си в Р. *****се успокоил, на следващия ден отишъл в полицията в гр.Дидимотико, срещнал се с началника и му разказал за случилото се. По негов съвет, подсъдимия чрез адвокат в Р. Гърция, се свързал с адвокат в Р. България и на 13.11.2019г. преминал през ГКПП „ Кап. Петко Войвода“ и се представил на българските власти при което бил задържан, а с определение на ОС – Хасково му била взета мярка за неотклонение „гаранция в пари“. В хода на разследването подсъдимия дал доброволно образци за сравнително изследване / снимка, косми, обтривки/ , но не бил тестван за алкохол. Впоследствие бил разпознат от св.М. и св. Г., който работел на *****при св.Х. и също видял подсъдимия и състоянието на автомобила, след ПТП.

След ПТП, трупа на пострадалия бил откаран в отделението по съдебна медицина при МБАЛ – Хасково и аутопсиран. Видно от заключението по назначената на досъдебното производство СМЕ № 262 / 2019г., при аутопсията на трупа на пострадалия, вещото лице констатирало, че смъртта му настъпила от съчетана травма при инцидент на пътя, изразяваща се в следните травми: Черепно мозъчна травма - разкъсно контузии рани и охлузвания по лицето; кръвонасядане на меките обвивки на черепа; пръстеновидно счупване на черепа; травматичен субарахноидален кръвоизлив. Счупване на гръбнака в шийния отдел с кръвонасядане на рехавата тъкан. Гръдна травма -отломъчно счупване на ребра двустранно, разкъсване на аортата; контузия в средостението; разкъсана лява диафрагма, контузия в хилусите на белите дробове, кръвоизлив в гръдната кухина; Коремна травма - разкъсване на слезката, на черния дроб, на левия бъбрек. Счупване на гръбнака в гръдния отдел, разчленяване на симфизата. Счупване на лявото бедро, охлузвания по тялото и крайниците. Според вещото лице причината за смъртта на Василев било несъвместимото с живота грубо нарушаване на анатомичната цялост на жизненоважни органи и структури, смъртта била неизбежна и настъпила за секунди, а установените увреждания причинени по механизъм на действие от твърд предмет и могли да се получат при автомобилна травма по начина и обстоятелствата установени по досъдебното производство. В момента на удара пострадалия бил на велосипеда, с гръб към автомобила който го блъснал. При аутопсията, от трупа на пострадалия била взета кръв изследвана чрез назначената химическа експертиза № А – 344/02.1.202019г., от чието заключение е установено наличието на алкохол в иззета кръв, в количество 2.84 % на хиляда.

На досъдебното производство били назначени автотехническа експертиза и комплексна тройна съдебномедицинска и автотехническа експертиза. От заключението по първата е установено, че мястото на удара било на 1.40 м. в дясната пътна лента, в посока гр.Любимец. Скоростта на движение на управлявания от подсъдимия лек автомобил е определена на 60 км./ч., тази на управлявания от пострадалия велосипед - 10 км./ч. Опасната им зона за спиране била за лекия автомобил 47.70 м. и съобразена със зоната на осветеност на фаровете му както на къси, така и на дълги светлини / късите светлини осветявали на 50 м., а дългите на 150 м./. За велосипеда опасната зона е определена на 4.23 м. Посочено е, че при разминаването на лекия автомобил „Фолксваген Кадди“ с рег.№ № *****, с насрещно движещо се превозно средство с включени къси светлини на фаровете, хоризонталната

видимост на водача в зоната на разминаване била 50 метра, а при включени дълги светлини най-малко 150 метра. Според заключението, водачът на лекия автомобил имал техническата възможност да предотврати ПТП чрез своевременно аварийно спиране, както при къси, така и при дълги светлини, а велосипедиста нямал такава, защото се движел пред автомобила. От техническа гледна точка причините за ПТП според вещото лице били липсата на реакция или закъснялата такава на водача на лекия автомобил, в момента на появата на велосипедиста в зоната на осветеност на фаровете му, а на велосипедиста - движението му върху пътното платно с несигнализираното ППС – велосипеда без светлоотразителни елементи. Заключение по комплексната експертиза не се разминава в изводите си с това по единичната, като установява също, че подсъдимия могъл да възприеме пострадалия в зоната на осветеност на фаровете си на къси светлини и за да спре в рамките на видимостта си и предотврати ПТП, следвало да управлява автомобила със скорост по малка или равна на 62 км./ч., което била и технически съобразената скорост, като тази с която се движел, била такава и поради това имал техническата възможност да спре аварийно при разкриване на видимостта към пострадалия - т.е на 50 м. По травматичните увреди по пострадалия и установените при огледа на ПТП следи, в това заключение е също посочено, че той в момента на удара бил качен на велосипеда.

На досъдебното производство изетите от местопроизшествието пластмасови части от детайли, били изследвани чрез назначената трасологична експертиза от чието заключение е установено, че обектите с №№ 1,5,6,18 били елементи от лекия автомобил управляван от подсъдимия. Доброволно предаденият диск с видеозаписите, бил изследван чрез видеотехническата експертиза, която не открила манипулация по записа, а заснетото лице и автомобил, било възможно да са подсъдимия и управлявания от него автомобил. Изетите от автомобила на подсъдимия биологични следи, били изследвани чрез назначената съдебно медицинска експертиза на веществени доказателства, която установила следи от човешка кръв съвпадаща с кръвната група на пострадалия. За случилото се ПТП против подсъдимия били съставени два АУАН, единия за нарушение по чл.123 от ЗДВП по който било издадено НП № 19-0271-001801/13.11.2019 г. с което бил наказан по административен ред, чрез глоба и лишаване от право да управлява МПС. Междувременно на досъдебното производство, с постановление на ОП – Хасково от 06.02.2020 г. СУМПС му било временно отнето, на осн.чл.69 а ал.1 от НПК, а с последващо постановление от 06.07.2020г. на същата прокуратура, посочената мярка за процесуална принуда била отменена и СУМПС върнато с разписка. Поради съставеното против подсъдимия наказателно постановление посочено по-горе, досъдебното производство било спряно и след отмяната на постановлението с решение на АС – Хасково и прекратяване на административно наказателното производство по него, на 24.11.2021г. досъдебното производство било възобновено, като с постановления на ОП – Хасково от 07.10.2021г. и от 25.10.2021г. взетите на досъдебното производство спрямо подсъдимия, мярка за неотклонение „гарантия в пари“ в размер на 20000 лв. и „забрана за напускане пределите на Р. България, били отменени.

Описаната и приета от съда фактическа обстановка, се установява от събраните на досъдебното производство доказателства- показанията на свидетелите С. С., К. М., О. Х., Г. Г., М. Д., Т.Ц., А. А., Г. К., К.К., Д.Д. Ж.К., З.Г. Я.А., С.Р. А.А., Д.Г., от обясненията на подсъдимия дадени на досъдебното производство в които на практика направил самопризнание, което потвърждава пред съда. Посочените гласни доказателства са взаимносвързани и непротиворечиви поради което съдът ги кредитира. В случая свидетели очевидци на ПТП няма, като в показанията си последните четирима свидетели са близки роднини на починалия и не възпроизвеждат релевантни за казуса обстоятелства. Останалите свидетели обаче в показанията си възпроизвеждат такива, а изложеното от тях кореспондира изцяло както със заключенията на вещите лица по назначените експертизи които съдът също кредитира, така и с приобщените и предявени доказателства. Посочените доказателства в своята съвкупност са в пълен унисон с дадените от подсъдимия обяснения

на досъдебното производство, в които е описал случилото се и направеното от него самопризнание по реда на чл.371 т.2 от НПК, поради което съдът обяви, че ще го ползва, без да събира доказателства за фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителният акт.

Предвид изложеното, при така установената и приета фактическа обстановка, съдът намери за категорично и несъмнено доказано, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна, съставът на престъплението по чл.343 ал.3 пр.3, б. "Б" предл.1, вр. ал.1, вр. чл.342 ал.1 от НК в чието извършване на практика е обвинен и за което го призна за виновен, като по първоначално предявеното му обвинение за допуснато нарушение и по чл.20 ал.2 изр.1 от ЗДвП и по квалификацията, че деянието е предл.6 на чл. 343 ал.3 от НК, на осн. чл. 304 от НПК, го оправда.

От обективна страна за посоченото престъпление е безспорно, че на инкриминираната дата и място, подсъдимия управлявал посоченият по-горе лек автомобил със скорост от 60 км./ч., като се движел през нощта по път извън населено място, на къси светлини с осветеност пред автомобила от 50 м. Скоростта му била съобразена както с разрешената по чл.21 ал.1 от ЗДвП която е 90 км./ч. за движение извън населено място, така и с опасната му зона за спиране формирана от осветеността от късите светлини на автомобила. При това положение подсъдимия могъл обективно и бил длъжен, да възприеме възникналата внезапна опасността на пътя каквато за него представлявал пострадалия с велосипеда и да предприеме действия по предотвратяването на ПТП, чрез аварийно спиране, което не сторил и в резултат на това настъпило ПТП довело до съставомерния резултат. По този начин с поведението си като водач, подсъдимия нарушил задължението вменено му с разпоредбата на чл.20 ал.2 изр.2 от ЗДвП според коятоу водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат когато възникне опасност за движението. Безспорно се установи също, че след ПТП подсъдимия напуснал местопроизшествието без уважителна причина, което установява и квалифициращия признак „избягал от местопроизшествието“ / в този смисъл са указанията на т.4 б. "и" от Постановление № 1/83г. на ПлВС/.

От субективна страна деянието е извършено от подсъдимият по непредпазливост при условията на небрежност като форма на вината. Това е така защото не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, но е бил длъжен и могъл да ги предвиди, а причината за престъплението са незачитане на повелителните разпоредби на ЗДвП, регламентиращи правилата за движение по пътищата. Тук следва да се отбележи, че от доказателствата не се установи с поведението си подсъдимия да е нарушил разпоредбата и на чл.20 ал.2 изр.1 от ЗДвП, защото скоростта му е била съобразена с пътната обстановка, а пострадалия не представлявал за него предвидимо препятствие поради обстоятелството, че управлявал ППС - велосипеда който не бил снабден с необходимите светлинни и светлоотразителни елементи, такива не носел и самият пострадал. Именно поради не е могъл да бъде забелязан своевременно от подсъдимия и не е представлявал за него предвидимо препятствие, защото поведението му като участник в движението, не е могло да бъде очаквано от подсъдимия. Ето защо за това нарушение на ЗДвП и по квалификацията, че деянието е предл.6 на чл. 343 ал.3 от НК, каквато на практика няма, съдът оправда подсъдимия.

Подсъдимия К. П. П., е роден на ****г. в с. ****общ. ****, обл.****, Р. ****, *** гражданин, ****, неосъждан, с ****образование, ****, живущ в ****. В личната си декларация е посочил, че е ****, притежава **** в Р. ****и въпросния лек автомобил, а доходите му от ****дейност са ****лв. месечно. По делото не е установено подсъдимият да е с негативни характеристични данни, напротив представените са в позитивна насока. Няма данни и да е системен нарушител на ЗДвП.

При определяне на наказанието, съдът взе в предвид степента на обществена опасност на деянието и на подсъдимия, смекчаващите и отегчаващи вината му обстоятелства.

Подсъдимият не е лице със завишена степен на обществена опасност, но престъплението за което съдът го призна за виновен, не е с ниска такава. По делото освен бягството от местопроизшествието, което е квалифициращ признак и не следва да се отчита при определяне на наказанието, не се установиха отегчаващи вината на подсъдимия обстоятелства. Като смекчаващи вината на подсъдимия обстоятелства обаче съдът отчете, чистото му съдебно минало, изразеното разкаяние още по време на разследването, като сам се явил пред властите и признал стореното, липсата на негативни характеристични данни. Смекчаващо вината му обстоятелство е и това, че за настъпване на ПТП с поведението си изключително допринесъл самия пострадад, който освен, че управлявал велосипеда в пияно състояние и със значително количество алкохол в кръвта си -2.84 промила на хиляда, допуснал и нарушения по чл. 79 от ЗДвП защото велосипедът му бил технически неизправен и негоден за движение по пътищата, поради липсата на задължителното устройство за излъчване на бяла или жълта добре различима светлина отпред и червен светлоотразител отзад, както и светлоотразители и такива елементи- бели или жълти, на колелата. Самият пострадад също в нарушение на чл.80 от ЗДвП като велосипедист, при движението си извън населено място и през нощта, нямал светлоотразителна жилетка и не се движел възможно най-близо до дясната граница на платното за движение.

Предвид разпоредбата на чл.373 ал.2 от НПК предвиждаща задължително определяне на наказанието в случая при условията на чл.58 а от НК, съдът приложи нормата на чл.58а ал.4 от НК като намери, че изброените смекчаващи вината на подсъдимия обстоятелства са многобройни и при наличието им и най- лекото предвидено в закона наказание, ще се окаже несъразмерно тежко. Ето защо съдът определи на подсъдимия наказанието при условията на чл.55 ал.1 т.1 от НК, който е и по- благоприятен за подсъдимия. Така съдът отчете, че предвиденото в случая наказание „лишаване от свобода” е в размер от 3 до 15 години - т.е с долен минимум и предвид изложеното, слезе под този минимум и наложи на подсъдимия наказание от 1 / една / година и 3 / три / месеца „ лишаване от свобода“. Освен това съдът намери , че за постигане целите на наказанието по чл.36 от НК - личната и генерална превенция, поправянето и превъзпитанието на подсъдимия, не е необходимо да изтърпи ефективно това наказание. Ето защо и предвид липсата на пречки за приложението на чл.66 ал.1 от НК, с оглед размера на определеното наказание, съдът отложи изпълнението му за срок от 3 години. Освен наказанието „лишаване от свобода”, съдът наложи на подсъдимия и кумулативно предвиденото за престъплението по чл.343 ал.3 пр.3 б.“Б“ предл.1 вр. ал.1 вр.чл.342 ал.1 от НК, наказание по чл.343 г вр.чл. 37 ал.1 т.7 от НК, като го лиши от право да управлява МПС за срок от 2 години, което е в рамките на предвиденото в чл. 49 ал.2 от НК.

С оглед постановената присъда, съдът осъди на осн. чл.189 ал.3 от НПК подсъдимия, да заплати в полза на Държавата по сметка на РУ МВР – Харманли при ОД МВР -Хасково, сумата от 3010, 38 лв. разноски от досъдебното производство.

Мотивиран така съдът постанови присъдата си .

Съдия :